

KONSERTVIKUA

Kom hematt til Skreia

FULL KASSEROLLE: Maj Britt Andersen og barnekoret fra Stange skole fikk hele salen med på å synge og marsjere i sangen om naboen som ikke likte musikk.

FOTO: HANS OLAV GRANHEIM

SKREIA: Med kasserolle som slagverk fikk Maj Britt Andersen hele salen til å marsjere og synge med under åpningen av Konsertvikua lørdag.

HANS OLAV GRANHEIM
redaksjonen@oa.no

Med ti år bak seg som bosatt på Skreia hadde Maj Britt ett og annet minne å dele med lokalbefolkningen, enten det nå var han som ble til Sure Sivert, og var blid og hyggelig likevel, eller naboen som ikke likte at det ble bedrevet musikalsk utfoldelse i det andersen'ske hjem. Da var det å slå til med det man hadde når naboen var borte, for eksempel på en kasserolle, slik Maj Britt ettertrykkelig demonstrerte lørdag.

Ordføreren på plass

Konserten i kulturhuset var den første i Maj Britt Andersens 40-årsturne, den var åpningskonsert i Konsertvikua og den var første anledning for rykende fersk ordfører Guri Bråthen til å henge ordførerkjedet rundt halsen og overrekke blomster. Ordføreren var ikke bare stolt

over at Østre Toten nå arrangerer sin kulturuke for 30. gang, hun avslørte seg også som fan av Maj Britt siden hun i 1986 lot *Folk er rare* surre og gå på kassettpilleren.

Kor fra Stange

Maj Britt var langt fra alene på scena. Ved siden av ektemann Geir Holmsen og hans band hadde hun hentet forsterkning fra Stange skole. Rundt 40 elever var der som barnekor under konserten, til begeistring og oppmerksomhet fra publikum, som ikke fylte salen helt, men det var ikke så langt fra.

30 års rundreise

Konserten ble en musikalsk reise gjennom 30 år som sangartist, med hovedvekt på barnas musikk, og naturligvis på dialekt. For Maj Britt sluttet tidlig å synge på «ordentlig norsk».

Det er nok å ta av når en artist som Maj Britt Andersen skal lage en musikalsk oppsummering. Det er ikke mulig å komme utenom *Folk er rare* og *Bygda Bygd*, og det er også mye annet kjent å gripe fatt i. Som kaminen med navn på etter hvert 50 bokstaver som Yvonne hadde, katten Mons som hadde vært ute hele natta eller Sure Sivert, som altså hentet

BLOMSTER: Guri Bråthen er i gang som ny ordfører. Hun åpnet Konsertvikua og overrakte blomster til Maj Britt Andersen.

inspirasjon fra Maj Britts egen oppvekt.

Forutambassadør

Maj Britt Andersen har vært, eller er for så vidt fortsatt, Forutambassadør, noe som har brakt henne langt ut i verden. Til Bangalore i India, der hun møtte de hellige kuene og dessuten ble inspirert til å skrive selv. Så da ble det en sang om kuene i

India, som også sier «mø».

Malawi er et av verdens fattigste land. Der har Maj Britt også vært og blant annet besøkt ei mølle. Så ble det like godt Møllerens sang, med innlagt kvernelyd. Mens folk i Malawi synger i mølla, synger søppeltømmerne i Colombia når er på jobb. Ikke bare synger, de danser salsa også.

En liten gjettekonkurranse

ble det også plass til. Spørsmålet var hva Maj Britt liker best, utenom Geir Holmsen, naturligvis, og det riktige svaret, som ga en liten sceneopptreden i premie, var hest. Og om det var noen som satt og ventet på *Akkurat passe*, så kom den også.

Gode minner

- Jeg har mange gode minner fra Skreia, forsikret Maj Britt om sine første ti år. En tid som altså også har kommet til uttrykk i noen av sangene, selv om det neppe er helt etter levende modeller. Men Sivert var i alle fall en hun ble godvenner med, da det viste seg hvordan han virkelig var.

Prøysen til slutt

Helt utenom Prøysen kon man ikke. Han har skrevet *Tannvisa*, men fant ingen melodi til den. Den saken har imidlertid Geir Holmsen fikset, og det ble avslutningsnummeret. Etter takk og masse applaus til Maj Britt, bandet, stangeelevene og lærerne som har hjulpet til så det skulle låte skikkelig fint, var det en liten ekstra avslutning i foajeen. Der ventet en stabel med Maj Britt jubileumsplate og artisten selv klar med kulepenn for å signere.